

Αναφορά στην κριτική του Νίτσε εναντίον του Χριστιανισμού

[Ορθοδοξία](#) / [Αιρέσεις](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ](#)

Ο Fr. Nietzsche (1844-1900) ανήκει στους μεγαλύτερους φιλοσόφους του 19ου αιώνα με ισχυρή επίδραση και στη νεώτερη φιλοσοφία. Η κριτική του εναντίον του Χριστιανισμού διακρίθηκε για την απολυτότητά της και την ακρότητα, πλην όμως και για την πλήρη αδυναμία της να γνωρίσει σε βάθος τη χριστιανική διδασκαλία.

Θεμέλιο της κριτικής του υπήρξε η λανθασμένη αντίληψη περί Χριστιανισμού, που είχε μορφώσει, στην οποία συνέβαλε, συν τοις άλλοις, η αιματηρή ιστορία της Ευρώπης, ο φανατισμός και η μισαλλοδοξία των θρησκευτικών πολέμων, η απόμακρη και σκληρή εικόνα περί Θεού, που είχε δομήσει η Δυτική θεολογία, Ρωμαιοκαθολική και Προτεσταντική. (Πρβλ. Hans Kung, *Existiert Gott? Antwort auf die Gottesfrage der Neuzeit*, 1978, σ. 413).

Η αντίθεση του Νίτσε για την πίστη του ανθρώπου στον Θεό, είναι απόλυτη. Είναι

κάθετη και αδιαπραγμάτευτη. Ο Θεός της χριστιανικής πίστης, λέγει, είναι Αυτός που αναιρεί και καταστρέφει τη χαρά της ζωής. (Πρβλ. Hans Kung, *Existiert Gott?*, όπ.π., σσ. 432-433).

Βασικές χριστιανικές έννοιες, όπως αμαρτία, συνείδηση, ελευθερία κ.ά., κατά τον Νίτσε, απλώς αφαιρούν από τον άνθρωπο τη ρωμαλαιότητα και την υπερηφάνεια της ανθρώπινης ζωής. Θεμελιώδεις χριστιανικές έννοιες και αρχές, όπως αγάπη, ταπείνωση, συμπόνια δεν αποτελούν τίποτε άλλο, παρά ηθική σκλάβων ανθρώπων, ηθική ανθρώπων, που αποπειράται να ακυρώσει τη ρωμαλαιότητα και την δύναμη της ζωής. (Πρβλ. W. Weischedel, *Der Gott der Philosophen*, Band 1, 1972. σσ. 444-445).

Κορωνίδα στην κριτική του αποτελεί η πασίγνωστη τοποθέτησή του, όπως καταγράφεται στο έργο του «Η χαρούμενη επιστήμη» στο περιστατικό, που αναφέρεται στο ερώτημα, που θέτει και απαντά ο τρελλός προς τους ανθρώπους της αγοράς για το θάνατο του Θεού, τον οποίον σκότωσαν οι άνθρωποι. (Πρβλ. W. Weischedel, *Der Gott der Philosophen*, όπ.π., σσ. 436-439).

Τη θέση του νεκρού πια Θεού, σύμφωνα με τον Νίτσε, πρέπει να την πάρει ο άνθρωπος, που πρέπει να ανυψωθεί στη θέση του νεκρού και ανύπαρκτου ως προς την ιδεολογική σύλληψη περί Θεού, που είχε μορφώσει ο Χριστιανισμός.

Οι άνθρωποι, ισχυρίζεται ο Νίτσε, που οσφραίνονταν τη σήψη του νεκρού Θεού, πρέπει να ανυψωθούν στη θέση του. Σ' αυτή την εξέλιξη και την πορεία για την

ανύψωση δεν υπάρχει εμπόδιο. Θα επιτευχθεί εντός της ιστορίας, σε μια νέα περίοδο που θα εγκαινιάσσει και ως προωθητική αρχή της θα έχει αυτό που περιέγραφε σε άλλο ομότιτλο έργο του, ως «Θέληση προς τη δύναμη». (Πρβλ.W.Weischedel, Der Gott der Philosophen, σσ. 454 - 455. W. Kern u.a (Hrsg), Handbuch der Fundamental Theologie, Band 1, 1985, σ.91. Hans Kung, Existiert Gott?, όπ.π., σ.418).

Έτσι θα δομηθεί ο υπεράνθρωπος του Νίτσε, η απόλυτη αξία και το μοναδικό μέτρο της ανθρωπότητας. Η άνευ ορίων και περιορισμών θέληση προς τη δύναμη και την ελευθερία για τον Νίτσε είχε ένα προαπαιτούμενο. Το θάνατο του Θεού. (Πρβλ.W.Weischedel, Der Gott der Philosophen, σσ. 455 - 456 Hans Kung, Existiert Gott ?, όπ.π., 416-419).

Η νιτσεϊκή αντίληψη, όσο κι αν κάποιοι αντιδρούν, δυστυχώς, ενέπνευσε και μετουσιώθηκε σε ιδεολογικές παραμέτρους του Ναζισμού, με τα γνωστά αποτελέσματα για την ανθρωπότητα.

Η ελευθερία του ανθρώπου, σύμφωνα με τον Νίτσε, προϋποθέτει το θάνατο του Θεού. Στη χριστιανική πίστη η ελευθερία είναι ένα πολύτιμο δώρο μεταξύ των άλλων, προίκα που δόθηκε από τον Δημιουργό στο δημιούργημα.

<https://bit.ly/3zXQHb4>